

Foto 11: Pont de la Reina.

Foto 12: Santa Maria d'Eunate.

suport a ETA) per tal d'arribar a Pamplona, on s'entra pel pont medieval de la Magdalena, amb un creuer preciós que dona accés al portal de França o de Zumalacàregui, el qual ens permet creuar les murades de la ciutat.

L'alberg de Pamplona està situat al centre de la ciutat, al costat de l'església de St. Sadurní, darrere de la plaça de l'Ajuntament. No obri fins a les 13 h i, atés que arribarem cap a les 11 h (el meu sogre i jo ja hi érem abans d'aquesta hora), deixarem les motxilles a la cua i anirem a esmorzar.

A Pamplona, cal visitar la catedral, gòtica (amb un dels millors claustres del gòtic espanyol), i la ciutadella (fortalesa defensiva, construïda en temps de Felip II, semblant a la de Jaca). (FOTO 6)

Podem menjar al cafè Irunya (així ho vam fer nosaltres) on, per 1.500 ptes., podem triar un bon menú (i el lloc té un sabor especial a les darreries del segle passat); a més a més, es troba a la plaça del Castell, centre neuràlgic de la ciutat. Més tard, a la vesprada, podem fer un tomb per la plaça de l'Ajuntament, la del Castell, la de bous i el carrer de l'Estafeta; i, si tenim ganes, anirem a fer unes tapes, per a la qual

cosa ens acostarem a la taverna Sarrià, al carrer de l'Estafeta, on un taulell reple de tapes ens llevarà la llum dels ulls.

PAMPLONA - PUENTE LA REINA 24 km

Aquesta etapa ens pot resultar pesada si fa calor o si ha plogut i hi ha fang entre Cizur Menor i l'altell del Perdó, i també perquè és molt probable que apareguen les primeres butllofes.

L'eixida de Pamplona es fa per la ciutadella i els jardins de la Universitat de Navarra, i el camí està molt ben senyalitzat (cal seguir sempre la fletxa groga); així doncs, per allò que he dit abans, és convenient matinar. Recorde que el meu sogre i jo, a les 5.30 h, ja ens trobàvem als carrers de Pamplona amb la motxilla al coll i, com que era diumenge de matí, vam veure molts joves al carrer, per la qual cosa el meu sogre em va fer certs comentaris sobre la poca vergonya que hi ha entre la joventut actual; comentari al qual jo vaig contestar dient-li que tal vegada, en aquells moments, les persones extravagants érem nosaltres, caminant pel carrer a eixa hora, amb una motxilla a les espatlles.

Nosaltres, a poqueta llum, ens trobàvem a

l'entrada de Cizur Menor, on també hi ha un alberg, utilitzat per aquells pelegrins que no volen pernòctar a Pamplona.

Al fons, es deixa entreveure ja l'altell del Perdó, amb els molins de vent, productors d'energia, que a hores d'ara es volen instal·lar, sembla, a les nostres comarques.

Com he dit, si hi ha fang (cosa molt probable), el camí es fa molt difícil i cansat. A l'altura del palau abandonat de Guendulain (que queda a la dreta del camí), passarem per un bell paratge amb un llac artificial. Arribarem a Zariquiegui, poble petit al qual entra més gent pel camí que per la carretera d'accés; i, a poc a poc, anirem pujant per un camí de ferradura fins a l'altell del Perdó, on hi ha un monument al pelegrí (siluetes fetes amb ferro). (FOTOS 7 i 8)

La baixada és molt dolenta, ja que hi ha moltes pedres soltes. En arribar a Uterga, en una casa particular que es troba a l'eixida, podem esmorzar (recorde que jo vaig demanar truita amb xistorra, però cal anar amb compte i demanar tan sols mig entrepà: serà més que suficient). Ací paren quasi tots els pelegrins, per tant és un bon lloc per a descansar i fer una estona de conversa amb els companys i companyes que,

Foto 13: Calçada i pont romans. Cirauqui.

Foto 14: Claustre romànic de Sant Pere de la Rúa. Estella.